

IGUALADA, 29 DE JULIOL DE 1933

Les Colònies Escolars

El dimarts passat, diada assenyalada per a la sortida de les Colònies Escolars, a les cinc en punt de la tarda, es trobaven aplegats en el saló gran de Cà la Ciutat els dos grups de nens i nenes que pocs moments després havien d'emprendre la marxa. L'alegria traspuava d'aquelles carones infantívoles. encomanadissa també als seus familiars presents, els quals s'apressaven a donar-los-hi els últims consells, les darreres recomanacions, per tal de trobar una compensació a una convenient separació filial, que quasi sempre arrenca llàgrimes maternals barreja de joia i de recança. L'Ajuntament i el seu Consell de Cultura, estan prou percatats de la seva responsabilitat i acuradament han previst totes les contingències, han escatit els més petits detalls perquè la confiança de llurs famílies pugui ésser del tot il·limitada.

Després de repartir-se un modest berenar a cadascun dels escolars, el nostre alcalde Sr. Biosca els acomiada amb unes poques paraules que podríem dir també infantívoles per ésser aquest el llenguatge més sincer. Posà de relleu l'altíssim interès del nostre Ajuntament envers la infància, patentitzat també, aquest any, per la creació d'una semi-colònia escolar, que amb l'ajut de la benemèrita entitat Protectora de l'Ensenyança Catalana i de la patriòtica Palestra ha constituït un èxit esclatant, que convé tenir present per a una millor organització futura. Remarcà que els mestres i mestresses donarien compte diari del comportament de cadascun dels escolars, cosa que es faria públic per mitjà de la premsa de casa nostra i la forana, i que no tenia dubte de què veurem consignats una munió d'actes de bondat, de germanor i noblesa sentimental, realitzats pels petits escolars i que tant contribuïran a l'enaltiment de la nostra preuada Ciutat.

A seguit, saltironejant els uns i carregats de fardellets i capsels els altres, fou baixada l'ampla escala per a prendre seient els petits en els autocars que estaven esperant. Les nenes comanades per la mestressa senyoreta Angela Maestre i germaneta, i seguits també per alguns regidors, feren via vers el poble de Carme. Els nens regentats pel mestre Sr. Emili Viguera i l'oficial de secretaria Sr. Josep Guilera, ho feren envers la Panadella. A Carme s'havien ja aplegat prèviament en espera de la nostra colònia, l'Alcalde, el Jutge municipal, el Sr. metge, el cap de mossos de l'esquadra de la Pobla i la mestressa nacional, el nom de la qual sentim no recordar, juntament amb els seus escolars, demés de bona colla de carmelitans. Després de les recomanacions pertinents a totes les autoritats i dels obligats acomiadaments es dirigiren els regidors i el Dr. Calvet a la Panadella. En aquest últim lloc fou rebuda la nostra colònia de nens amb tot entusiasme per part també d'autoritats i veïns.

De tots els infantons ens acomiadarem dient-los-hi: a reveure ben aviat!

Carta de Barcelona

El moment polític

Estem en uns moments d'extraordinària florida d'afers polítics que imposen una absoluta serenitat a tots els catalanistes i republicans i als que consideren que per bé que l'actual règim no és un fi, el defensen com un mitjà per a ulteriors evolucions.

Els discursos polítics pronunciats per Largo Caballero, Gordón Ordax i Miquel Maura: la situació parlamentària un xic confosa, el descobriment d'un nou complot feixista-extremista: el procés pels fets de Terrassa; la lentitud en el traspàs de

serveis; el tractat amb l'Uruguai: la crisi obrera i industrial i la pertorbació social. Heus ací una llista dels diversos temes que vénen a la ploma d'un comentarista polític i que podrien fer rodar el cap a homes de poca fe.

No es pot negar que el nombre i diversitat dels problemes actuals necessiten ésser tractats i dirigits i resolts per persones capacitades i de provada serenitat, no per la gravetat que poden contenir, sinó per l'atabalament que poden provocar als esperits simples i temorencs.

Tot plegat és una crisi de creixença, una febrada sense perill que alarma, però no mata.

Podria molt bé succeir que es presentessin moments més difícils; però, pels actuals i els possibles, cal que tots els catalanistes i republicans formem un bloc indestructible que ens encomani l'optimisme d'uns als altres. Amb aquest optimisme i aquesta fe en l'actual règim i en la seva evolució, anirem a tot arreu i els nostres adversaris i enemics toparan sempre i s'esmicolaran contra el bloc ferreny de la nostra unió i de la nostra força.

És possible que després de provocar ells mateixos la major part dels conflictes, els nostres enemics culpïn l'actual règim d'aquestes irregularitats.

Per nosaltres que no estiguin, però que sàpiguen com els despreciam mentre parlin així i que sempre ens trobaran en estat d'alarma quan de les paraules vulguin passar als fets.

Joan Camps

Reculls actuals

Hem vist passar aquí Espanya l'ombra d'un cop d'estat (fracàs del parlamentarisme). Aclarida ja l'atmosfera hem d'estar a l'aguait de noves formes que vindran si no sabem barrar el pas.

A França, fa dies ja, s'ha prohibit tota campanya pacifista per a inculcar altra vegada a la joventut el sentiment patriòtic per agredir als seus germans. Els pretextos han sigut de que aquestes campanyes pacifistes sotscavaven l'estat fent veure a la joventut, l'armament i la preparació d'Alemanya com un senyal d'agressivitat vers ells.

A casa nostra, encara es pot fer gala de les concepcions pacifistes, cal aprofitar ara aquestes engrunes de legalitat per a fer avinent tot perill que s'acosti.

El feixisme és la guerra. És precis doncs, desemmascarar tot allò que suposi un perill per l'avanç del feixisme, per tant és necessari desemmascarar (ho repetim) actualment, ja que desgraciadament hi ha obrers que el tenen com el seu pa espiritual aquest cordó umbilical (que s'ha de tallar), que uneix la classe treballadora amb la burgesia. Es tracta del periòdic confusionista de Madrid «La Tierra» que amb la seva campanya anticapitalista coincideix amb les campanyes que feia Mussolini i Hitler per a governar en feix. Aquest periòdic que pretent ésser de la classe obrera i que està amb concomitàncies amb els elements més tèrbols de la burgesia espanyola. Fa veure de fer la revolució nacional de caràcter racial i contra tota influència internacionalista (Hitler ha fet el mateix i està fent, inclús vol fer la depuració de la raça per exterminar la raça jueva); desgraciadament aquí Espanya la raça jueva es pot dir que no existeix, perquè si existís «La Tierra» ja hauria fet campanyes contra la raça errant; per ara segueix fent campanyes anticapitalistes per anar lligant la classe contra classe.

Deixem de banda les concepcions reaccionàries dels conceptes que tenen les classes conservadores dels valors humans; tot ho escarneixen i deformen omplent infinitat de paper per a descriure el sentit de la democràcia i la democràcia sols en té un de sentit just que s'emmotlla correctament dintre el sentit modern actual. La verdadera democràcia resideix en la llibertat econòmica, per tant aquesta llibertat econòmica no existint, tampoc existeix l'únic i vertader sentit de la democràcia. Avui tothom s'ha de subjectar a les necessitats econòmiques i adaptar-se a l'ambient actual enrarit cada dia més per les necessitats essencials del viure, tot ho embolcalla aquest vel d'hipocresia i submissió.

Ja no hi ha qui dubti que «la història de la humanitat fins els nostres dies no ha sigut res més que la història de la lluita de classes».